

***JURYRAPPORTEN
MONOLOGENFESTIVAL
ROTTERDAM 2006
17, 18, 19, 24, 25 26 februari***

Fred Vaassen, Rita de Haas, Els van der Jagt

*Winnares: Salomé Aussen
Genomineerd: Marianne Boel, Denise Beeckmans, Salomé Aussen*

Rotterdamse Vereniging voor Amateurtheater

JURYRAPPORTEN MONOLOGENFESTIVAL ROTTERDAM 2006
(FV – Fred Vaassen, Rdh – Rita de Haas, EJ – Els van der Jagt)

Denise Beeckmans

Titel	: Mind the gap
Tekst	: S. Hertmans
Spel	: Denise Beeckmans
Regie	: Fedde Spoel

Denise Beeckmans is een goede speelster. Zij had de beschikking over een prachtige tekst. En wist die ook met veel overtuiging te brengen. Het publiek was van het begin tot het eind geboeid. Heel goed was het evenwicht tussen het naar buiten gericht zijn en het weer terug keren in jezelf. De regie was ook van hoog peil. Het beeld van de man op de achtergrond was heel mooi gevonden. Ook het slaan op het eigen lichaam werkte heel sterk. Onduidelijk vond ik het begin. Ik begreep niet dat je achter een spiegel zat. Je uitdrukkingsvermogen in het vlaams is veel sterker dan in het nederlands. Waarom niet alles in het vlaams gedaan? Wat mij stoorde was dat de man ook mee ging roffelen. Veel mooier was, m.i., wanneer de man tot het afwikkelen van het kleed, roerloos op de achtergrond was blijven staan. Het afwikkelen vond ik een mooie vondst. Voor mij had de voorstelling mogen eindigen met het naakt vallen op de grond. Terug keren naar de spiegel verzwakte naar mijn idee de eindindruk. Ondanks deze bemerkingen een voorstelling om trots op te zijn. (FV)

Een boeiend toneelbeeld brengt je onmiddellijk op het puntje van je stoel: Een stille vrouw in kimono voor een spiegel, in de hoek hangt een pruik. Op de achtergrond een doodstille man. Wat is dit? Wat gaat hier gebeuren?

Denise Beekmans, de vrouw voor de spiegel, begint in zuiver Nederlands een tekst uit te spreken die verwijst naar “who’s afraid of...” dan staat ze op en transformeert zich in een Korè. Geen stille figuur die op een vaas past, maar een wraakgodin, die met een heftige tekst als een Medea afrekenet met haar man en diens minnares en het diepst van haar ziel toont. Deze indringende tekst wordt uitgesproken in Denises moedertaal het Vlaams. Theatraal werkt dat, het versterkt de hartenkreet van een door jaloezie verscheurde vrouw. Zo af en toe acteert ze, naar mijn smaak iets over de top. Iets meer nuance, iets meer reflectie, zou deze Medea tragischer en daardoor geloofwaardiger maken.

De percussiespeler blijft op de achtergrond, af en toe onderstreept hij door geluid of gebaar haar woorden maar ik vind dit niets toevoegen aan de voorstelling, het tegendeel is eerder het geval.

De manier waarop de Griekse zich uiteindelijk geheel blootgeeft en weer transformeert tot de vrouw achter de spiegel verdient een compliment aan de actrice en regisseur.

Een mooie voorstelling. (RdH)

Een bijzondere tekst met een bijzondere uitvoering.

Mooi gespeeld door Denise Beeckmans, ze weet wat ze wil vertellen, zelfverzekerd staat ze op het toneel en verteld haar verhaal deels in het Nederlands maar voor het grootste gedeelte in het Vlaams. Een Sterk ritmisch bewegingspatroon versterkt haar innerlijk gevoel.

Het lijkt alsof Denise in de rol van de verteller minder op haar plek is als de Vlaams gespeelde monoloog. Het begin ervaar ik als te uitleggerig en ook de afsluiting is wat mij betreft te veel.

Het beeld van de man versterkt de monoloog en is knap in evenwicht gehouden.

Op enkele momenten verstoord het ritme / geluid van de man de tekst van de vrouw. Hier was hij iets te veel medespeler. Juist het verstilte beeld van de man als decor en het afpellen van de vrouw was prachtig. Daar had het voor mij dan ook mogen eindigen.

Toch was het geheel voor mij niet zo in evenwicht dat ik er in mee kon gaan. (EJ)